

זמני שבת קודש

רבונו תם	מוצאי שבת	הדלקת נרות	תל אביב
18:41	18:11	17:10	
18:45	18:14	17:09	ירושלים
18:39	18:09	17:08	חיפה

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

לעורר את החסד

אחד החלומות הכמוסים של כולנו, אחת השאיפות הנכספות ביותר שלנו, אחד הדברים שבוודאי היינו רוצים לשפר, הוא לחיות בעולם אפוף אורה וטובה, נטול צרות ומחלות קשות, מלא בברכת שמים ונקי מכל בל גזירה רעה. הרי כולנו שומעים כמעט מדי יום על צרות שונות המתרגשות שלא לטובה, לפעמים הן פוגעות בנו, לפעמים בקרובים לנו ולפעמים בכל יהודי אחר, ובכל אלה - אנחנו נאנקים וכואבים, מודאגים ומתוחים, מתפללים שהצרות הללו כבר יחלפו.

הרי אין לב יהודי שאינו נאנח בשומעו צרה קשה שניחתה על חבר, או אפילו טרגדיה שפקדה בית יהודי שאינו מוכר לו. כמעט מדי יום אנו עלולים להתבשר בבשורות קשות לא עלינו, ואז אנחנו נאנחים, לפעמים מזילים דמעה, ושואלים רק שאלה אחת: מה, מה אנחנו יכולים לעשות כדי למנוע את הצרות הללו? האם יש לכל יהודי - בכל רמה שהוא - כלים, עצות ודרכים, כדי למנוע את הצרות הללו? כדי לעצור את הגזירות בעודן באיבן?

הדרך לעורר את חסד ה', היא לעשות חסד כאן, בעולמנו, בין ברואי עולם. כשיהודי עושה חסד עם חברו, כשיהודי מתאמץ כדי להיטיב לזולתו, מתעורר בשמים רעש גדול ונפלא, ונטענת טענה עצומה: אם אדם בשר ודם פועל כך בדרך החסד, על אחת כמה וכמה שבורא עולם - שכל כולו חסד - עליו לפעול באותה הדרך, במידת החסד, ולהיטיב עם ברואי עולם!

הזדמנויות כאלה מחכות לנו לרוב, לאורך היום כולו. הבה נפקח עין מתי נוכל לעזור ליהודי, להקל עליו, אפילו לחייך אליו. אלו מעשי חסד שגרתיים שאנו יכולים לעשות עשרות כאלה מדי יום, והשפעתם ברוכה ועצומה: לעורר על כולנו רחמי שמים, לזכות את כולנו בחיים ללא גזירות וצרות, להרעיף על כולנו שפע ישועות וברכות לרוב!

(הרב אשר קובלסקי)

הרה"ג דניאל זר שליט"א ראש הישיבה המוסדות

שערי דמעה לא ננעלו

תפילה בכוונה עם דמעות יכולה לפתוח את כל השערים ולשנות את הטבע

סיפר תלמיד חכם גדול מבני ברק: אבא שלו עבר כמה אירועי לב, והאחרון שבהם היה קשה מאוד, גרוע ביותר, ומנהל בית החולים אמר לו תקרא לכל האחים והאחיות שלך כי לא נשאר לו זמן רב לחיות, אולי שעתיים אולי יומיים רח"ל. העורקים, חדרי הלב, השרירים, במצב "גמור" אין סיכוי. אותו רב קרא לאחים שלו, כחמש עשרה אחים, הביאו לבית החולים את הספרים שקוראים בעת יציאת נשמה, וכולם התיישבו שם בבית החולים וקראו תהילים בדמעות אולי יחוס ה' אולי ירחם כי אפילו חרב חדה מונחת על צוארו של אדם אל יתיימש מן הרחמים. עברו יומיים, עבר שבוע, שבועיים והאדם קם על רגליו, והוא חי אח"כ עוד שבע שנים! כשהשתחרר מבית החולים מנהל המחלקה אמר לו, זה נס רפואי מוחלט, נגד כל השכל. אמר לו האיש אספר לך סיפור ואח"כ תבין.

אמר לו, אריק שרון עבר בסוף ימיו אירוע מוחי קשה, הרופאים נתנו לו את הטיפול המסור ביותר, יחס אישי כיאה לראש ממשלה. בנו עומרי שרון שאל את הרופאים, האם היה אחד בעולם שיצא ממצב זה, אמרו לו לא היה כזה דבר, חוץ ממקרה אחד, יהודי חרדי ממאה שערים שיצא מזה, והוא חזר לעצמו. אמר עומרי שרון אני חייב ללכת אליו לברר איזה טיפול הוא קיבל, איזה תרופה נתנו לו. הוא בירר את הכתובת שלו, שם כיפה על ראשו ודפק בדלתו של הישיש. כשפתח

לו הזדהה שהוא בן של אריק שרון, ולאחר מילות נימוס שאל אותו האיש לבקשתו, שטח בפניו עומרי את בקשתו, ואמר לו ודפוק לי מה הטיפול שעשיתם ואני גם אעשה את זה, אמר לו האיש אתה לא תוכל לעשות את מה שאני עשיתי, מה שאני השגתי זה בלתי אפשרי עבורך. עומרי אמר לו, תשמע אין לי מגבלה של תקציב, וכל שירותי המדינה מהשב"כ והמוסד יתגייסו למען אבי, אין דבר שאני לא יכול להשיג, סמוך עלי. אמר לו הישיש, שמעת, ובכל זאת לא תוכל לעשות את מה שאני עשיתי. הסביר לו האיש, תשמע, יש לי 17 ילדים וכ-120 יוצאי חלצי, כשהייתי חולה כל צאצאי התאספו בכותל המערבי, בבתי כנסת, בבית ובמקומות הקדושים וקרעו את השמים בתפילה בדמעות שליש לרפואתי, תפילה כזו מעומק הלב רק צאצאים יכולים לישא, לאבא שלך עתיר הזכויות והממון אין את האפשרות לגייס גם לא עשר ילדים, שני ילדיו וששת

צאצאיו אינם אפילו מניין אחד לרפואה... אמר אותו הרב לרופא, זו התשובה לנס הרפואי שאיתי לו, אמנם אין לי 120 צאצאים אבל יש לי 70, והם התפללו עלי בבכיות נוראות ובתפילות היוצאות מעומק הלב ושרון הנפש, נתת לי יומיים - וה' יזכה אותי עוד לאריכות ימים ושנים. כמה גדול ועצום כח התפילה!

פעם באה לכאן אשה חרדית עם ילדה שלה בת 18, לילדה היו פצעים בכל הגוף, פצעים האוכלים את הבשר מבפנים, היא הייתה לפי הגדרת הרופאים "סופנית". אמרתי לה שתבוא לכאן ל-20 ימים רצופים לתיקון. ביום ה-18 אמרה לי האמא שלה, כבוד הרב! הכל נעלם אין פצע אחד! אמרתי לה תלכי לבית החולים ותראי להם שיראו שהתורה מרפא לכל בשר. היא הלכה לבית החולים וכשבדקו את הבת נבהלו לגלות שהיא בריאה, הפרופסור שאל אותה איפה המחלה? הוא דרש ממנה שתגיד מי טיפל בה, איזה תרופה לקחה. אמרה לו האמא אני פוחדת שתצחק עלי, ולמה שאצחק עליך? הוא שאל, אמרה לו שהלכה לרב מבני ברק. הרופא קרא לכל הרופאים ואמר להם מה הוא עושה? אני לא מבין. נס רפואי, הכל מלמעלה - כי רגע באפו חיים ברצונו, חייו של האדם בידי הבורא עולם. ואמרו חז"ל על הפסוק בפרשת השבוע 'ורפא ירפא' מכאן שניתנת רשות לרופא לרפאת, אומרים צדיקים - יש רשות לרופא לרפאת אבל אין לו רשות לייאש! הוא לא בעל הבית על החיים!

ואומרת הגמרא: דרש ר' פנחס בר חמא כל שיש לו חולה בתוך ביתו ילך אצל חכם ויבקש עליו רחמים שנא' "חמת מלך מלאכי מות ואיש חכם יכפרנה". כל עוד אדם חי הוא יכול עוד להתרפא ולהאריך ימים, שערי דמעה לא ננעלו, דמעות קורעות רקיעים. שערי דמעה לא ננעלו, שאל אחד האדמורים, מדוע צריך אם כן שערים, שלא יהיו שערים בכלל לדמעות. והשיב - את השערים צריך בשביל אלו הבוכים על דברים של מה בכך, על שטויות, לבקשות כאלו ונועלים את שערים בכל הזמן, תמיד, צריך לשאת עיניים לשמים לקוות ולהתפלל, "עיני תמיד אל ה' כי הוא יוציא מרשת רגלי". אשרי מי שזוכה תמיד להיות עם הפנים לבורא עולם, שבת שלום!

מתוך דרשתו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א המתקיימת בכל זום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

זכות החיזוק והקריאה בעלון

לעילוי נשמת שלמה בן ג'ון ג'ון, סגילית בת חנה, חן בן חיה, יואב בן חנה
להצלחת אסף בן חיה, רועי בן דינה, אלעד בן עמה, אלדד בן ירדנה
לרפואת מורנו ורבנו הרב דניאל זר בן רבקה, צורי בן רחל, יהושע בן גאולה
לזש"ק בנימין בן חסיבה, אלדד בן חוה, ספיר בת עליזה, לילך בת עליזה

גם אתם רוצים להקדיש זכות של אלפי עלונים להצלחה, לרפואה, לזש"ק או לעילוי נשמת יקירכם?

התקשרו עכשיו:

03-61-50-203

סיפור לשבת

הרב צבי נקר

הזמר המשמח

חלפו עשרה ימים, וברוך ה' לאט לאט התסמינים החלו לדעוך ועוד רגע הוא יחזור לחיים שבחוץ. לפתע הוא מקבל שיחת טלפון. הוא עונה, ושואל אותו מי שמעבר לקו: "תגיד לי, אתה היית בבר מצוה שהייתה ברכסים?"

הזמר רצה לנתק מיד את הטלפון, הוא פחד שיגידו לו שאולי גילו בבר מצוה מישהו שהוא נשא של צהבת נגיפית... הוא חשב לעצמו "מי יודע איזה הפתעות עוד יהיו לי מבר המצוה הזו"...

אומר הקול שמעבר לקו: "אני מדבר איתך מאמריקה. יש לנו ארגון שחוגג חגיגות בר מצוה לנערים יתומים. יש לנו נציגות בארץ והיה נציג שלנו שהשתתף בבר מצוה ברכסים, הוא שלח לנו הסרטות שהוא צילם מהבר מצוה הזו ואמר לנו שאנו חייבים לראות איך נער הבר מצוה שמח מכל הלב. ראינו את ההסרטות עם דמעות בעיניים, אנו עומדים לפני הפקת ענק בארצות הברית לכמה נערי בר מצוה במקביל, וב"ה הארגון שלנו שוחח בכסף, כסף זו לא הבעיה, אנו נותנים חוץ מההוצאות של הטיסות, בתי מלון וכו' גם סכום של מאה אלף שקל. אנו רוצים שאתה תבוא לפאר את הערב הזה, אך יש לנו בעיה אחת, הרשויות בארצות הברית לא נותנים לנו להביא אמנים מחוץ לארץ, אלא אם כן הם מחלימים מנגיף הקורונה, אז אנו רוצים לדעת האם אתה מחלים מנגיף הקורונה..."

אדם הולך בעולם הזה ושואל שאלות, למה קרה לי ככה, ולמה קרה לי ככה, ובסוף הוא מגלה שכל זה היה להנאתו ולטובתו, וזוכה לסייעתא דשמיא. אם אתה משמח את שלי אני משמח את שלך.

אמר לו הדוד של החתן: "לא הבנת, אני מתקשר בקשר לעניין אחר לגמרי. פשוט התברר שנער הבר מצוה חיובי לנגיף הקורונה, אז ביקשו ממשרד הבריאות להודיע לך שאתה צריך להיכנס לבידוד".

הזמר ניתק את הטלפון, הוא היה בהלם, פונה להקב"ה ואומר: "ריבוננו של עולם, תגיד לי מה נסגה, אני הלכתי לשמח נער יתום, אתה מכניס אותי עכשיו לכלא לשנים עשרה יום, מה יהיה?"

הזמר לא שאל שאלות, אצלו בידוד זה בידוד, לא כמו אלה שיוצאים החוצה ומשאירים את הפלאפון בבית.

הוא נמצא שם בין ארבע קירות, והיה לו הרבה זמן להרהר בשאלה של צדיק ורע לו, אבל רק יומיים היה לו זמן, כי אחרי יומיים החום התחיל לטפס והשיעולים התחילו להגיע. הוא הלך לעשות בדיקת קורונה והתברר שהוא חיובי לקורונה, וכמובן הוא לא שאל ממי הוא נדבק, זה היה ברור שהוא נדבק מנער הבר מצוה. אם עד עכשיו היו לו שאלות על הקב"ה, אז עכשיו התעצמו השאלות שבעתיים.

אמר, ריבוננו של עולם, זה מה שמגיע לי? הוא השתעל והיה לו חום, והמצב לא היה נעים. אבל חברים אמרו לו שיחסית הוא קיבל את הנגיף בחסד וברחמים.

בני המשפחה של חתן בר המצוה רצו לשמח אותו, הם ידעו שהנער מאוד אוהב לשמוע זמר מסוים. הם התקשרו לזמר והתחילו לנגן לו על המצפון, ביקשו ממנו שיבוא לשמח את חתן בר המצוה, אמרו לו זה מצוה גדולה לשמח נער יתום, אין לנו כסף לשלם לך, אך דע לך שזו מצוה גדולה וחשובה. אמרו לזמר שאין להם כסף לשלם, אתה שווה כל הון, אבל אין לנו כסף לשלם.

הזמר התייעץ עם רבו, אמר לו: "תראה, אני מגיע לשם זה לשרוף ערב שלם, יכולתי להרוויח הרבה כסף, אני צריך לנסוע ולהתאמץ ולשיר כל הערב. אבל מאידך גיסא זה מצוה לשמח נער יתום וחוזר מזה כרגע הפרנסה לא משהו, זה תקופה של קורונה ואין עבודה ואני אמור להופיע בחינם?"

אמר הרב: "דע לך שתראה ברכה בכל מעשי ידיך בזכות החסד שתעשה עם היתום".

הזמר שאל מתי התאריך, ואז הגיע לבר המצוה, ולא רק הגיע בשביל לסמן וי, אלא נתן והשקיע מכל הלב והחליט שהוא נמצא במקום האבא. הוא הנחה את האירוע, הוא הזמין את נער בר המצוה לשאת את הדרשה והוא רקד איתו באמצע המעגל. בקיצור נער הבר מצוה היה, איך אומרים בברסלב, באורות גבוהים. הוא היה המאושר שבאדם, ברוך השם, בקיצור היתה שמחה מיוחדת

בסוף הערב ניגש נער הבר מצוה עם אמו, הם היו עם דמעות בעיניים ולא יכלו להירגע, לא יכלו לכלוא את שפתותיהם מלומר מילות שבח לזמרה. הזמר נסע בחזרה הביתה עם הרגשה נפלאה.

"בסוף הערב ניגש נער הבר מצוה עם אמו, הם היו עם דמעות בעיניים..."

לסיפורים מרתקים נוספים של הרב צבי נקר כנסו לאתר 'ישיבת אור דוד'

רוצים להפיץ את העלון "אור הפרשה" באיזור מגוריתכם? הצטרפו למפיצים וקבלו עלונים בכל שבוע לחלוקה!

**חייגו עכשיו:
03-570-12-12**

*ההפצה הינה במחיר סמלי

כתיבה ומחיקה בשבת

האם מותר לפתוח מנעול עם קוד מספרים? האם מותר לשבור ביסקוויט עם אותיות בשבת?

א. הכותב שתי אותיות-חייב. המוחק כתב על מנת לכתוב במקום הנמחק שתי אותיות-חייב. וגם על פחות משתי אותיות יש איסור, אלא שחיוב חטאת יש על שתי אותיות.

ב. כשנופל דיו על האותיות או שנשף שעה על האותיות, צריך לזהר שלא למחוק את הטשטוש, כי על ידי מחיקתו ניכרות האותיות, ונעשה כמוחק על מנת לכתוב וחייב.

ג. אם נמצא שעה על אותיות הספר תורה בשבת, אם האות נראית דרך השעה אז יש להכשיר את הספר תורה וימשיכו את קריאתם, אבל אם האות מכוסה לגמרי, יש להוציא ספר תורה אחר ולגמור את הקריאה.

ד. ספר שכותבים על חודי דפיו אותיות או ציורים מותר לפותחו ולסגרו בשבת. ומכל מקום נכון להחמיר בזה כשיש לו ספר אחר, ולכתחילה בודאי שטוב יותר שלא לכתוב אותיות ותיבות על חודי הדפים.

ה. דף של ספר שנקרע שלא במקום האותיות, או אפילו במקום האותיות, אם אין לו ספר אחר כזה, יש להקל ולהניח את החלקים זה בצד זה כדי לקרוא את הכתוב. אבל אסור לחבר חלקי דף אלה בנייר דבק.

ו. מנעול מספרים, דהיינו מנעול שבנוי בצורה כזאת שעל ידי כיוון נכון של הגלגלים לספרות מסויימות שקבועות מראש ניתן לפותחו- מותר להשתמש בו בשבת. והנהגים בזה היתר גם בלי עשיית שינוי כל שהוא, יש להם כר נרחב לסמוך עליו, וכל שכן במנעול שקבועה בו טבלה שניתן לסובבה לפי ספרות שקבועות מראש, בודאי שמותר להשתמש בו, ואין בו חשש כותב כלל, שהרי לעולם לא נשארים האותיות או המספרים מסודרים, שעד שמסובב האות השניה כבר שבה הראשונה למקומה.

ז. מותר לשבור עוגה או ביסקוויט או שוקולד לצורך אכילה, אף על פי שרשום עליהם צורת אותיות, ובלבד שצורת הכתב נעשה מגוף המאכל בין שהאותיות שוקעות בין בולטות, וכל שכן באותיות שנכתבו בלועזית ולא בכתב אשורית, אבל אם צורת הכתב נעשה על ידי צבע מאכל או שנעשה מביצה וסוכר, נכון להחמיר ולשברם בפה דרך אכילה, ומכל מקום המיקל גם בזה-יש לו על מה שיסמוך.

ח. מותר להשתמש בשבת במדחום שעשוי כרצועת סרט, שאם יש חום לחולה נראות אותיות, וכשמסירים אותו מעל החולה נמחקות האותיות ונעלמות כלעומת שבאו, ואין בזה לא משום כותב ולא משום מוחק. וברור מאד שאסור בהחלט להשתמש במדחום "דיגיטלי", שהרי הפעלתו כרוכה בחיבור מעגל חשמלי

ט. נעליים שבסוליה שלהם חקוקות אותיות, וכשהולכים בהם על אדמת חול או טיט או שלג, נחקקות האותיות או הצורות בקרקע, אין לאסור בזה משום כותב, ומותר ללכת בהם.

י. יש להקל לקנח בשבת בנייר שכתוב בו באותיות לועזיות דברי חול, ואין לחוש בזה משום מוחק.

אימוץ אישי הרב אהרן פרידמן

הורים... עד כאן!

יש שמציעים לקבוע גבולות לפי ההיגיון הבריא, לאמור, דברים שאינם היגיוניים אי אפשר להורות לילדים לעשות, "אבל מה שאני דורש זה בסך הכל הגיוני!"...

יתכן שזה הגיוני, אבל אם כן, עליך לדבר בשם ההיגיון ולא בשם ההלכה. לא יתכן שההלכה תהיה תלויה במה שהגיוני וסביר לפלוני או אלמוני. הרי מה שהגיוני בעיני האחד, יכול להיחשב נטול היגיון בעיני השני. מי זה שיקבע מהו 'הסרגל הישר' שכולם צריכים למדוד את החובה לפי הגיונו?!

אינני פוסק הלכה ולא באתי במסגרת זו ללבן את הנושא. אם אתם חווים - כהורים או מול ההורים שלכם - חיכוכים שכאלה על רקע הלכת, אני מציע שתבדקו את העניין כדרך שמבררים כל שאלה הלכתית. יתכן שתופתעו מהמרחק בין מה שהתורה מחייבת, לבין מה שאתם נוטים לייחס לו תוקף של 'גזירת כיבוד אב ואם'. במקרים רבים של ילדים שהיו להם קשיים עם פקודות ההורים, הפניתי אותם למורי הוראה שפסקו להם כדת מה לעשות ואיך לנהוג. ההורים וגם הילדים הופתעו, לא רק מכך שתחומים מסויימים אינם שייכים לתחום כיבוד אב ואב, אלא גם מהיעדר הידיעה מה כן נכלל בתחום.

יתכן גם שתופתעו מהכיוון ההפוך, כי למרבה הפלא, מה שכן כתוב בפירוש ונפסק להלכה כחובת 'כיבוד אב ואם', רוב האנשים לא מקיימים בפועל! "איזהו כבוד? מאכילו ומשקהו, מלביש ומכסה, מכניס ומוציא (אם הם זקנים וזקוקים לעזרה)... וישמשנו בשאר דברים שהשמש משמש רבו". כמה מכס, קוראים נכבדים, הלבשתם וכיסיתם, הכנסתם והוצאתם את הורייכם? כמה פעמים יצא לכם באמת להאכיל ולהשקות את הורייכם? דווקא בקשה פשוטה שאולי התייחסתם אליה כ'עשיית טובה' בעלמא, כגון אמא שמבקשת לקנות בעבורה דבר מאכל במכולת, עשויה להיות בגדר חיוב כיבוד אם מן התורה, ולא משנה שאתם כבר נשואים ולא מתגוררים בבית ההורים!

אין כאן המקום לעסוק בגדרי ההלכה. את השאלות דלעיל הצבתי כאתגר בלבד, ודי בכך שאציין כי תופתעו אם תבדקו מה התשובות ההלכתיות ה'יבשות'.

ככל שמתבגרים - משחררים את החבל...

ללא קשר למצות כיבוד אב ואם, ברור שהורה אחראי לא יתן לילדיו לעשות מה שליבם חפץ. כדי לגדל ילד בריא, מאוון בנפשו, היודע את חובותיו ומתנהג לפי כללי דרך ארץ ומכיר את חובותיו המוסריות לפי התורה, על ההורה המתגן לשלוט ביד רמה בהנהגות הילד, לפקח עליו מקרוב ולהורות לו איך לנהוג ומה לעשות בכל צעד ושעל, ועד כמה שאפשר, למנוע הימנו להתנהג בצורה שאינה רצויה ולא מקובלת.

ככל שהילד גדל, יודע ההורה להפחית בהדרגה את מעורבותו. גם האם המסורה ביותר יודעת כי אי לו לילד שאמו תמשיך להאכיל אותו בכפית או להלבישו בגיל שהוא כבר לא זקוק לכך. כשהילד מתחיל לעשות זאת בכוחות עצמו, ההורים יודעים לעודד את עצמאותו, למרות שהוא שופך על עצמו חלק מהאוכל או מסתבך מעט בלבישת בגדיו.

כל זה ברור בנוגע לענייני שבשגרה. לעומת זאת בנוגע להנחיות והדרכות, הגבולות פחות ברורים. רבים מסתבכים בכך ואין להם מושג מתי הזמן להרפות ולתת לילד ללמוד בדרך של ניסוי וטעייה.

הניסיון מוכיח כי כל זמן שההורים לוקחים על עצמם את האחריות, דואגים לכל בעיה ומנסים לפתור את כל קשיי הילד, הילד לא ילמד ולא יקח אחריות. רק כאשר ההורים יתחילו לסמוך על הילד, ישחררו את החבל ויתנו לו לעשות את השגיאות שלו, יש לו סיכוי ללמוד, וכפי שאמרו חכמינו ז"ל: "מאי זוהי המכשלה הזאת?" דברים שאין בני אדם עומדין עליהן אלא אם כן נכשל בהן."

רגע חושבים

דניאל אליהו גרמן

בזכות מעשה קטן

נתבטל הצער, והחולה שמתפלל על עצמו בדמעות בודאי הקב"ה ירפא אותו.

שינוי מעשה: רבבות עדויות על אנשים שעשו וידוי, חרטה וקבלה לעתיד בעניין המצוות וראו ישועות מעל הטבע. התשובה החזקה ביותר היא לחזק אחרים [תשובת המשקל] – במעלת זיכוי הרבים נאמר בזוהר (תרומה קכח) שהקב"ה מבטל הגזירה בשבילו, זוכה בעולם הזה ובעולם הבא. ומסופר על ר' כרוספדאי שנפטר וחזר לחיים וסיפר מה שראה שם [מתורגם]: וראיתי את אותו המקום של מלך המשיח שם. ושמעתי כרוז מכריז בכל יום: אשריהם החברים שמשתדלים בתורה, ואותם שמזכים בה את האחרים, ואותם המעבירים על מידותיהם.

ואדם שעוסק בזיכוי הרבים גם אם זה האדם צריך למות, כיון שכלל עם ישראל צריך לו, משאירים אותו פה (וכן המרבה אוהבים, בשמים לוקחים בחשבון את הצער שגורם על ידו לידידיו. ובמידה שאין מגיע להם הצער, לא יענישוהו בזכותם [בשם הלב אליהו]). ובל"מ כתב שמי שעוסק עם בני אדם לקרבם לעבודת השם ע"י זה נשלם דעתו (וידוע שכל היסורים אינם אלא מחסרון הדעת).

תראה מה תוכל לזכות במעשה קטן...

למאמרים נוספים של דניאל אליהו גרמן בקרו באתר ישיבת אור דוד

בגמרא נכתב לגבי ייסורים שבשעה שמשגרים אותם על האדם משביעים אותם שלא יצאו אלא ביום פלוני בשעה פלונית ע"י אדם פלוני וסם פלוני, אבל ע"י צדקה, צעקה ושינוי מעשה מבטלים את רוע הגזירה.

צדקה: בזוהר הקדוש נכתב שבשמים רוצים להציל את האדם מן הדין שולחים לו 'דורון' שהוא העני ובנתנית הצדקה הרי הוא מציל את עצמו מאותו הדבר שנגזר עליו. ומי שמשלים נפשו של העני, הנה אפילו שהגיעו ימיו להסתלק מן העולם, הקב"ה משלים וממלא לו חיים יותר, כי כמו שהוא הוסיף חיים לעני, כן מוסיפים גם לו חיים על חייו.

צדקה היא רפואה לכל המכות ומצלת מן הייסורים, ממיתה, מגהנום ומקבל פני שכינה. ע"י צדקה זוכה לבנים ולא עוד אלא אם רגיל בכך זוכה לבנים בעלי חכמה ובעלי עושר.

וכשתתן לעני מחסורו בלחם וכסות ולינה נחשב לך כאילו בראת אותו ואתה שותף בכל מצוותיו (ישמח משה שמות)

וכל פרוטה שנתן תצטרף ותלווה אותו בצאתו מהעולם להגן עליו ולשלם לו שכר טוב, שהאוצר האמתי והנצחי הוא מהצדקות שעושה. מסופר על מונבז המלך שהיה עשיר גדול וחילק אוצרותיו לצדקה ואמר שהוא גונז הכסף במקום שאין היד שולטת בו [הכספת האמיתית].

צעקה: רבי נחמן אמר שע"י שבוכין לפני ה' בשעת הצער ע"י זה

האם העלון נמצא בבית הכנסת שלך באופן קבוע?

פרשת שבוע | סיפור | קואצ'ר | הלכות | חינוך ילדים

למפיעים המקדימים זוכים:

כל הפצה של חבילת עלונים 1 יזכה את המפיץ בברכה מפי הרה"ג דניאל זר שליט"א לאחר לימוד כל ספר האידרא רבה וזוטא בקברו של התנא האלוכי ר' שמעון בר יוחאי

כל הפצה של 2 חבילות עלונים יזכה את המפיץ בברכה מפי הרה"ג דניאל זר שליט"א לאחר קריאת כל התהילים בליל שבת

כל הפצה של 3 חבילות עלונים יזכה את המפיץ בקמיע של כל הזוהר הקדוש

בוא והצטרף לאלפי המפיעים בכל שבוע את העלון המפואר "אור הפרשה" ושמח את מתפללי בית הכנסת שלך.

לפרטים והרשמה

03-5701212